

Больш трыццаці вершаў Івана Карэнды сталі песнямі. Музыку да іх напісалі беларускія кампазітары Ігар Лучанок, Эдуард Зарыцкі, Васіль Раінчык і іншыя. У 2003 годзе выйшаў з друку зборнік лірычных песень “Знічка” кампазітара Міколы Яцкова на словы Івана Карэнды. У 2004 годзе ў Балгарыі выйшаў зборнік вершаў Івана Карэнды “Апошняя малітва”. Кніга выдадзена на балгарскай мове.

Кніга прозы Івана Карэнды “Воплаўская госця” ўключае ў сябе апаведы пісьменніка, аб’яднаныя тэмай духоўных інтарэсаў і жыццёвых памкненняў нашага сучасніка. У цэнтры аповесці – сельская школа з яе турботамі і праблемамі, якія датычацца і педагогаў, і дзяцей, і дарослых вяскоўцаў.

Амаль уся творчасць нашага земляка-паэта Івана Карэнды моцна звязана з яго малой радзімай – Іўеўшчынай. А што можа быць прыгажэйшым для людзей, якія тут жывуць, чым свой край. Зямля з беластвольмі бярозкамі, сем’ямі буслоў на дахах, россыпам рамонкаў на лузе, мілагучнымі песнямі, традыцыямі і звычаямі. Гэта наша Радзіма, наша спадчына, якая даецца аднойчы і назаўсёды кожнаму чалавеку разам з жыццём.

Творчы працэс, як вядома, заўсёды загадка. Але ў выпадку Івана Карэнды яго творчасць чэрпае натхненне ад родных вытокаў і прыгажосці роднай зямлі. У Год малой радзімы як ніколі актуальна ведаць, разумець і шанаваць таленты беларускіх рэгіёнаў, сярод якіх годнае месца займаюць прадстаўнікі Іўеўшчыны.

УДК 82-2(476)

Студ. В.С. Філіпповіч
Навук. кір. ст. выкл. Н.Я. Савіцкая
(кафедра беларускай філалогіі, БДТУ)

СУЧАСНАЯ БЕЛАРУСКАЯ ДРАМАТУРГІЯ – БРЭНД ПОСТ-САВЕЦКАЙ ПРАСТОРЫ

Сучасная беларуская драматургія даўно стала брэндам постсавецкай прасторы. Без нашых імёнаў сёння не абыходзіцца, бадай, ніводны шорт-ліст флагманскіх фестываляў ды конкурсаў [1].

Аднак у самой Беларусі сітуацыя іншая. Сучасны беларускі тэатр сутыкнуўся з шэрагам цяжкасцей такіх, як невысокая аплата працы і адсутнасць добрага фінансавання, неадпаведнасць памяшканняў і рэквізіта тэатраў сучасным патрабаванням, адсутнасць цікавасці глядачоў да чаго-небудзь новага, страх аўтараў і кіраўнікоў

тэатраў, што іх п'есы не ацэняць, застой і традыцыйнасць беларускага тэатра, няўвага да “сваіх” маладых і не толькі маладых талентаў.

На кожную з гэтых праблем можна дыскутаваць вельмі доўга, прыводзіць шмат прыкладаў, але ватра закрануць найбольш важную, на мой погляд, праблему - праблему чалавечага фактару.

Перш за ўсё да чалавечага фактару адносіцца няўвага да ўласнай драматургіі і непавага да яе як ад глядачоў, так і ад работнікаў культуры. П'есы Андрэя Курэйчыка, Паўла Пражко, Андрэя Іванова, Дзмітрыя Багаслаўскага, Мікалая Халезіна і іншых іх таленавітых калег (нашых сучаснікаў) ставяць у лепшых тэатрах Расіі, Еўропы і Амерыкі. Яны вядомыя і паспяховыя. Іх п'есы ставяць, чытаюць і любяць. Але для нас кожны зварот да іх творчасці – гэта рэдкая падзея.

Адна з прычын гэтага - нежаданне пусіцца на сцэну свайго тэатра канкурэнтаў. Рэпертуар большасці дзяржкалектываў звычайна складаецца са спектакляў мастацкага кіраўніка і - у лепшым выпадку - другога рэжысёра. Усе астатнія сваёй чаргі чакаюць гадамі. Напрыклад, у верасні 2015 года рэжысёр Яўген Карняг паставіў у сталічным Тэатры лялек суперкасава спектакль «Інтэрв'ю з ведзьмамі». Наступная пастаноўка Карнягі ў дзяржтэатры - «Бетон» у РТБД адбылася аж праз два гады.

Другая прычына – несупадзенне эстэтычных поглядаў рэжысёра і мастацкага кіраўніка. Напрыклад, на спектакль «Войцэк», пастаўлены Юрыем Дзіваковым ў Купалаўскім тэатры, глядачы ішлі ахвотна. Але вынік расчараваў мастацкага кіраўніка тэатра, і спектакль быў зняты з рэпертуару. Усе спробы выратаваць яго і перанесці на іншыя пляцоўкі поспеху не мелі. Зразумела, кіраўнік меў на гэта поўнае права. Але, мабыць, не зусім правільна ператвараць нацыянальны тэатр у пляцоўку, дзе ёсць месца для спектакляў, пастаўленых толькі ў адной традыцыі [2].

Пасля ўсяго раней адзначанага можа здацца, што беларускі тэатр знаходзіцца ў вельмі дрэнным становішчы, але гэта не зусім так. Сапраўды, тэатру патрэбны рэформы, тэатру патрэбны свежыя погляды і новыя глядачы. Але тэатр жыве, тэатр развіваецца, ідзе наперад, хай і маленькімі крокамі, тэатр прыкоўвае да сябе погляды.

У сучаснай Беларусі існуе шмат цікавых міжнародных і рэспубліканскіх тэатральных фестываляў і форумаў такіх, як : “М.@ртКонтакт”, “ТЕАРТ”, “WightBox”, “Белая Вежа”. Яны карыстаюцца папулярнасцю як у тэатральных крытыкаў, так і ў звычайных глядачоў. Імі зацікаўлена моладзь. Апошні фестываль

“М.@ртКонтэкт” ярка асвятчаўся і абмяркоўваўся ў інтэрнеце. Было маладзёжнае журы, якое выбірае свой лепшы спектакль.

Усё гэта дае надзею, што ў беларускага тэатра ёсць будучыня. Але яму патрэбна наша дапамога: глядачы павінны быць зацікаўлены тым новым, што прапануе тэатр, рэжысёры і акцёры павінны не баяцца спрабаваць, развівацца і адкрываць новыя гарызонты. І тады беларускі тэатр зможа пакарыць увесь свет.

ЛІТАРАТУРА

1. Мальчэўская, Алена. Беларуская драматургія: Шклянка напалову поўная/ Алена Мальчэўская // Газ. “Звязда”, 3 чэрвеня 2017.
2. Марціновіч, Дзяніс / Мала грошай, занадта шмат смеху і ігнараванне сваіх зорак. Што не так у беларускім тэатры [Электронны рэсурс] / Дзяніс Марціновіч - TUT.BY. -27 сакавіка 2018 у 12: 25- рэжым доступу: <https://news.tut.by/culture/586502.html>.

УДК 811.111:81:070(476)

Студ. С. В.Хваленя

Науч. рук. ст. преп. О. Н.Гусева
(кафедра беларускай філалогіі, БГТУ)

АНГЛИЦИЗМЫ В СОВРЕМЕННЫХ БЕЛОРУССКИХ СМИ: КОЛИЧЕСТВЕННЫЙ И КАЧЕСТВЕННЫЙ СОСТАВ

В последние десятилетия активизируется процесс проникновения в русский язык слов английского происхождения. Появление большого количества англицизмов, их быстрое закрепление в языке объясняется стремительными переменами в общественной и научной жизни: усилением информационных потоков, появлением Интернета, расширением международных отношений, развитием мирового рынка, информационных технологий. В связи с этим вопрос их изучения становится крайне актуальным. Целью работы является анализ количественного и качественного состава англоязычной лексики в белорусских средствах массовой информации следующей тематики: медицинской, спортивной, общественно-политической. В частности, в качестве предмета исследования были выбраны газетные издания «Медицинский вестник», «Минский курьер», «Прессбол».

Англицизм – это слово или оборот речи в каком-либо языке, заимствованный из английского языка или созданный по образцу английского слова / выражения [1]. Иногда англицизмы настолько ассимилируются в русском языке, что становятся практически неотличимыми от дру-